

צרייך ללבת ולבקש אחר יודעי התורה וללמוד מהם את רזיה

רַבִּי אָבָא הָיוֹה אָזֵיל לְלוֹד, פָּגַע בֵּיהֶרְבִּי זִירָא בֶּרְבִּי
רבי אבא היה הולך ללוד ופגש אותו רבי זира בן רבי, אמר ליה הוא
חַמִּינָא אֲפִי שְׁכִינַתָּא, וְמִאן דְּחַמִּי אֲפִי שְׁכִינַתָּא, בְּעֵי
לְמַיְלָל וְלִרְחַטָּא בְּתַרְאָה אמר לו רבי זира שהרי אני רואה בפניך את פני
השכינה וממי שראה את פני השכינה הוא צרייך ללבת ולרוץ אחריה. **הַדָּא** הוּא
דְּבַתִּיב, (הושע ז) וְנִדְעָה נִרְדָּפָה לְדַעַת אֶת יְהֹוָה כִּי זֶה מִשְׁבֵּב
ונדרעה נרדפה לדעת את ה'. וּבְתִיב (ישעיה ב) וְחַלְכוּ עַמִּים רַבִּים
וְאִמְרוּ לְכֻם וְנִעַלְהָ אֶל הַר יְהֹוָה וְגֹזֵן. כִּי מִצְיוֹן תִּצְא
תָּרָח וְגֹזֵן' וכ"כ עוד והלכו עמים וגוי כ"י מצוין תצא תורה וגוזן דהינו שצרייך ללבת
ולבקש אחר יודעי התורה וללמוד מהם את רזיה. **וְאַנְנָא בְּעִינָא לִמְהֻךְ**
בְּתַרְהָ, וְלִמְילָה מַאיְנוֹן מַלְיָה מַעֲלִיתָא, דְּאַתָּוֹן טַעֲמַיָּן
כָּל יוֹמָא, מַאֲדָרָא קְדִישָׁא ומשום כך אני רוצה ללבת אחrik ובזה אני
ילמד מאותם הסודות העליונים שאתם טועמים בכל יום מהאדרא הקדושה של רבבי".

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה הכוונה לשכינה

מַאי דְּבַתִּיב, (בראשית טו) וְהַאֲמֵן בִּיהֹוָה וְיִחְשַׁבָּה לוֹ
צדקה, אי קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא חַשְׁבָה לְאַבְרָהָם,
או אַבְרָהָם לְקַדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא והנה אני רוצה לדעת מהו הפירוש
שכתב על אברהם 'זהאמין בה' ויחשבה לו צדקה' האם פירושו שהקב"ה חשבה לאברהם

לצדקה על שהוא האמין בו, או שאברהם חשב לקב"ה לצדקה על שהוא הבטיח לו פרי ביטן. **וְאַנָּא שִׁמְעָנָא, דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חִשְׁבָּה לְאַבְרָהָם,** ולא תישבא בלבאי והנה אני שמעתי שהקב"ה חשבה לאברהם לצדקה על שהוא האמין בו ואין הדבר מתיישב בלבבי בראו וכי האמונה בקב"ה נחשבת לזכות והלא היא העיקר ואיזו זכות יש בזה שהוא האמין לקב"ה. **אמֶר לֵיהּ הַכִּי אֹקְיִמְנָא, וְלֹאוּ הַכִּי הָנוּ** השיב לו רבי אבא שבאמת כך ביארנו שהקב"ה חשבה לאברהם לצדקה אمنם לפי הסוד אין הפירוש בכך אלא פירושו שאברהם חשב לקב"ה לצדקה על הבטחו שיזכה לוזק. **תָּא חֹזֵי, וַיְחִשְׁבָּהּ, וַיְחִשְׁזֹבּ לֹא לֹא בְּתִיבּ, אֲלֹא וַיְחִשְׁבָּהּ, אַבְרָהָם וְדֹאי חִשְׁבָּהּ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** ובא וראה את סוד הדבר כי הנה מש"ב 'ז'יחשבה' לא נאמר ו'יחשוב' לו בלשון זכר ששמעו שהקב"ה חשב לאברהם, אלא נאמר 'ז'יחשבה' בלשון נקבה ששמעה שאברהם חשב לקב"ה לצדקה על שהוא הוציאו אותו ממערכת המזולות והוא שם אותו תחת כנפי השכינה, ומשום בכך נאמר 'ז'יחשבה' בלשון נקבה כי הכוונה אל השכינה. **דְּתִגְנִיא,** **בְּתִיבּ** (בראשית ט) **וַיֹּצֵא אֹתוֹ הַחִזְצָה,** **אָמֶר לֵיהּ קָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צָא מַאֲצַטְגְּנִינוֹת שְׁלָךְ, לֹאוּ הַהְוָא אָזְרָחָ לְמַנְדָּע שְׂמֵי** כי למדנו על מש"ב 'ז'ירצא אותו החוצה' שפירושו שאמר לו הקב"ה שתצא מהאצטגניות שלך שאתה רואה בחכמה הזאת של המזולות שבכיבול אתה לא יכול להוציאך [קענו] מאחר שאתה זו הדרך לדעת אתשמי, **את חִמֵּי, וְאַנָּא חִמְנָא,**

[קענו] בראיתא בשבת דף קנו עמוד א' דאמר ר' יהודה אמר רב: מנין שאין מול לישראל -

הילימוד היומי

אֶבְרָם אֵין מַולִּיד, אֶבְרָהָם מַולִּיד כי הנה אתה רואה בחכמת המזולות דבר אחד ואני רואה שבאמת יהיה דבר אחר כי בחכמת המזולות רואים שאברהם לא מולד אולם אני רואה שאברהם בתוספת אות ה' כן מולד. **מִפְּאָן וְלֹהֲלָאָה,** **אֲשֶׁתְּדַלּוּ בְּאֶרְחָא אַחֲרָא** ולכן מכאן והלאה תשתדל ללבת בדרך אחרת בכדי לדעת אתשמי ולא בדרך הזאת של חכמת הכוכבים והמזולות כי באמת ישראל הם מעל המזול, **כִּי יְהִי זָרָעָה.** **מַאי כִּי** ומה' מש"ב 'כה יהיה זרע' מה' הפרוש כ"ה. **הִיא בְּתֻרָא עֲשֵׂרָה קְדִישָׁא דְמִלְבָא, לְמִנְדָע שְׁמִיה,** וה' היא בתרא דдинין מטהערין מבה אלא פירושו שה' היא הספירה העשירית הקדושה של המלך ז"א שהוא המלכות ועל ידה נודע שמי כי רק על ידה אפשר לעלות ולהשיג באצלות ומשום כך המלכות נקראת פתח ושער וזה המלכות היא הספירה שהדינים מתעוררים ממנה♦

אברהם המשיך חסדים למלכות ומיתק גבורותיה

וְתָאָנָא, **כִּי יְהִי זָרָעָה מִפְּמָשׁ** ולמדנו שימוש'ב 'כה יהיה זרע' שפירושו שזרעו של אברהם הם ממש אחווים במלכות הנקראת כ"ה כי באמת יצחק החתום בגבורה בתחילת הוא היה אחיו במלכות (מק"מ וכמבוואר לעיל פרשת לך לך)♦

אור הרשב"י

שנאמר וויצו אותו החוצה. אמר אברהם לפניו באיצטננות שלו ואני ראוי להוליד בן. אמר הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם בן ביתך יורשarti. אמר לו: לאור, כי אם אשר יצא לישראל. ממעיך. אמר לפניו: רבונו של עולם, נסתבלתי

ה לימודי

**בְּהָהִיא שְׁעַתָּא חֲקֵי אֶבְרָהָם, לְאַסְתָּבָלָא וְלִמְנָדָע
שְׂמִיה, וְלֹא תַּדְבְּקָא בֵּיה, מִשּׁוּם דָּא תַּבְשֵׂר בְּכָ"ה וּבָאוֹתָה
שְׁעוֹה שְׁמָח אֶבְרָהָם עַל שְׁהָוָה זֶכְחָה לְהַתְּבוּן וְלִדְעַת שְׁמוֹ של הַקָּבָ"ה וְלִהְדָּבֵק בּוֹ מַאֲחָר
שְׁהָוָה הַתְּבֻשֵּׂר שּׂוּרָעָו יִהְיוּ אֲחָזִים בְּמִלְכֹות הַנְּקָרָאת כְּבָ"ה, וְאַפְּ עַל גַּב דְּדִינֵינוּ
מִתְּעַרְיוֹן מִנְחָה, חַשְׁבָה אֶבְרָהָם לְהָוָא בְּתָרָא, אַפְּ עַל גַּב
הָהִיא דִּינָא, בְּאַלְוָה הִיא רְחַמֵּי וְאֲפִילוּ שְׁהָדִינִים מִתְּעוּרָרִים מִמִּלְכֹות
בְּכָל זֶכְחָה אֶבְרָהָם לְאַוְתָה הַסְּפִירָה שְׁלַמְלָכוֹת שְׁאֲפִילוּ שְׁהָיָה דִין הוּא חִשְׁבָה בְּאַיְלָוּ
הִיא רְחַמִּים עַיְיָ שְׁהָוָה מִתְּקָא אֶת דִינָהוּ. חֲקָא הוּא דְכַתִּיב, וַיְחַשְּׁבָה.
מַאֲיָ וַיְחַשְּׁבָה וּזְהָוּ מִשְׁבָּכְ וַיְחַשְּׁבָה' וּמָה הַפִּירּוֹשׁ וַיְחַשְּׁבָה'. לְהָוָא
בְּתָרָא. צְדָקָה רְחַמֵּי אֶלָּא הוּא חִשְׁבָה אֶת אַוְתָה הַסְּפִירָה שְׁלַמְלָכוֹת הַנְּקָרָאת
צְדָקָה בְּאַיְלָוּ הִיא רְחַמִּים שְׁבָזָה הִיא נְקָרָאת צְדָקָה, כִּי אֶבְרָהָם הַמְשִׁיר לָהּ הַחַ וְעַיְיָ
הַתְּמִתְקָה וּבָזָה הִיא נְקָרָאת צְדָקָה (מק"מ). אָמֵר רַبִּי יִצְחָק, כְּבָ"ה בְּתָרָא
עֲשִׂירָה הִיא, וְאַתְּקָרִי צְדָקָה, וְדִינֵינוּ מִתְּעַרְיוֹן מִנְחָה וְאָמֵר
רַבִּי יִצְחָק שְׁבָ"ה הִיא הַסְּפִירָה הַעֲשֵׂרִית שְׁהָיָה הַמִּלְכֹות וּהִיא נְקָרָאת צְדָקָה מִלְשׁוֹן דִין שְׁהָיָה
דִנָה דִין צְדָקָה מַאֲחָר שְׁהָדִינִים מִתְּעוּרָרִים מִמְנָה, וְאֶבְרָהָם אַפְּ עַל גַּב דִידָע
הַדִּינֵינוּ מִתְּעַרְיוֹן מִנְחָה מִהָאֵי צְדָקָה וְהָנָה אֶבְרָהָם אֲפִילוּ שְׁהָוָה יְדָע
שְׁהָדִינִים מִתְּעוּרָרִים מִזּוֹ הַצְּדָקָה. הוּא חַשְׁבָה צְדָקָה, דִינֵינוּ לֹא
מִתְּעַרְיוֹן מִנְחָה, בָּגִין דִהְוָא רְחַמֵּי בְּכָל זֶכְחָה חִשְׁבָה צְדָקָה, דִינֵינוּ
שְׁאַוְתָה דִינִים לֹא מִתְּעוּרָרִים מִמְנָה מַאֲחָר שְׁמִידָתוֹ שְׁלַמְלָכוֹת אֶבְרָהָם הוּא רְחַמִּים וְעַיְיָ
לְהַזְרָה שְׁבָזָה הַתְּמִתְקָה מִצְדָקָה לְצְדָקָה.**

הַלִּימּוֹד הַיּוֹמִי